

[Dorte Bennedsen]

Hvad angår nedlæggelsen af konkrete seminarier vil jeg gerne understrege, at det ikke er sket ud fra en vurdering af, at de valgte er dårligere end andre. Vi er i den lykkelige situation, at alle vore seminarier har udført et godt arbejde, men det skaber så til gengæld det problem, at kvaliteten ikke kan bruges som udvælgelseskræterium, når vi skal nedlægge.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at Esbjerg ikke nedlægges, bl.a. ud fra den betragtning, at vi ikke tror på, at en nedlæggelse ville styrke tilgangen til Ribe seminarium, men at vi tværtom kunne komme i den situation i løbet af få år, at hele dette område ville stå uden et seminarium.

Som alle ved, har socialdemokratiet arbejdet for at få Emdrupborg taget ud af lovforlaget. Lad det være sagt straks, at vi er ikke begejstrede for den model, der nu foreligger, bl.a. fordi vi tror, at den kan skabe en række problemer i de kommende år. Man kan så med rette spørge, hvorfor vi er gået med til modellen, og svaret er, at det alternativ, der ellers ville blive resultatet, ville være ringere på en lang række af de punkter, som jeg før har nævnt at vi i socialdemokratiet fandt vigtige. I denne forbindelse vil vi gerne understrege – og jeg vil bede ministeren bekræfte, at han er enig heri – at der ved ansættelser på det nye statsseminarium skal tages hensyn til både fagfordeling og faglige kvalifikationer, og at der skal tages ligeligt hensyn til begge seminariers personale.

Til sidst blot dette: under udvalgsbehandlingen har vi søgt at få ministerens tilsagn om, at han vil give Det Nødvendige Seminarium besked om, enten at det kan optage hold, eller at han vil søge seminariet nedlagt, så betids, at seminariet ikke de facto nedlægges, fordi det økonomisk udsultes.

Til vor store undren har vi ikke kunnet få et sådant tilsagn fra ministeren. Vi finder, at det er en uanstændig behandling af seminariet og en ukorrekt optræden over for folketinget, som ved lov har taget stilling til seminariets oprettelse. Med et af ministeren ofte brugt udtryk skal jeg blot sige, at det sidste ord ikke er sagt i denne sag.

Gennem 10–15 år har spørgsmålet om indskrænkning af seminariekapaciteten været et ømtåleligt politisk spørgsmål, som det ikke har været muligt at skabe enighed om, og der er derfor grund til at glæde sig over, at det

nu ikke alene er lykkedes at skaffe et flertal, men at det også er lykkedes at få et bredt politisk flertal bag denne beslutning.

Eva Møller (KF):

Lad mig begynde med at tage linjen op, hvor den forrige ordfører sluttede.

Der har gennem de sidste 10–15 år været debat om nedlæggelse af seminarier, og det er ikke lykkedes at finde en løsning. Derfor skal jeg da glæde mig over, at det nu, hvor vi har fået en borgerlig regering, er lykkedes os at finde en løsning på dette problem, som mange socialdemokratiske regeringer har måttet give op over for.

Med det brede forlig, der er indgået, vil vi fra sommeren 1983 optage studerende på tre seminarier mindre og fra 1984 på fire seminarier mindre, end vi gør i år. Vi vil fra sommeren 1983 få mulighed for at optage studerende på 74 hold mod de 93 hold, vi har i år. Regeringen og regeringspartierne havde ganske vist håbet og ønsket, at vi kunne nedlægge fem seminarier og kun optage studerende på 68 hold, men det lykkedes os ikke i denne omgang at få disse ønsker opfyldt. Til gengæld kunne vi så få ønsket om det brede forlig opfyldt, og jeg mener, det er en fordel for os alle, at vi har fået et så bredt forlig om nedlæggelsen af seminarier, at så mange af folketingets partier står bag dette forlig, fordi vi ved, at det har været til debat gennem så mange år. Jeg mener, at vi nu har demonstreret en vilje til at stå sammen om at løse alvorlige problemer, og det er et alvorligt problem i en krisetid og i en arbejdsløshedssituation at nedlægge uddannelses- og arbejdspladser.

Jeg synes også, det er en meget stor fordel ved forliget, at vi har fået drøftet, efter hvilke retningslinjer vi fremover skal nedlægge seminarier, hvis det viser sig, at tilgangen til læreruddannelsen fortsat er dalende.

Jeg ved, at der har været megen diskussion om tilgangstallene. Man har betvivlet rigtigheden af dem og specielt rigtigheden af prognosetallene såvel for den fremtidige tilgang til uddannelserne som for beskæftigelsesmulighederne.

På den anden side finder jeg det helt uomtvisteligt, at antallet af lærerstillinger i den danske folkeskole vil være nedadgående i de kommende år. Det kan ses af børnetallene,